

отлича отъ скотоветѣ и отъ птицѣтъ по това само, дѣто има срѣдствата да ся ползува отъ знаніята на прѣродителѣ си. Ластовицата зи́де истото гнѣздо, което баща ѝ и майка ѝ сѣ зи́дили, и врабчето не печели нищо отъ опытътъ на родителѣ си. Сынѣтъ на мудрыйтъ шупарѣ, ако бы той ималъ сынѣ, щѣше да бѣде простѣ единѣ скотѣ, добърѣ само заради добрыѣ си свынскы бутове. Человѣкъ е по-другояче. Нашитѣ прѣдѣды сѣ обитавали въ пещеры и стѣнницы (чаджри), а ный правимѣ палаты за богатыѣ и успокоителны колибы за сиромасыѣ. А защо това? Защото имамы силѣ, като сматрамы минѣлото, да правимѣ еще по-хубаво онова което сѣ по-за хубаво правили прѣродителѣ ни, и да отбѣгвамы отъ погрѣшкытъ имѣ. Но за да извършвамы това изисква ся да изучавамы исторіѣтъ, и да ѣхъ сравнявамы съ това което става днесѣ.

Послушаніето и наказаніето.

Какво не изговаряно благословеніе за дѣцата е послушаніето! Колко съхранително на благополучіето, и прѣдпазително отъ злополучіето е това, дѣто да ся приучва нѣкой отъ наймладый си възраст на съвършенно повинование! Дѣцата трѣба да ся не подвояватъ, нито да пытатъ защо, но трѣба на часѣтъ да извършватъ онова което имѣ за добро заповѣдва баща имѣ или майка имѣ. Младото клонче лесно ся прѣгънва, но слѣдъ изминуваніето на малко години то става кораво, и тогазѣ ся счу́пва прѣди да ся прѣгъне. Малко едно постоянство отъ страна на родителѣ изнайнапрѣдъ ще ги отърве отъ многогодишно скърбяніе. Като постоянствуватъ да искатъ отъ дѣцата да имѣ ся покоряватъ и да ги слушать, трѣба да гледатъ и тѣ да ги не раздражневатъ нито чрѣзъ безумны и несмысленны заповѣди да ги докарватъ до да не рачатъ да ся покорятъ и да послушватъ. А когато стане нужда да ги накажатъ за нѣщо, нека внимава́тъ да извършватъ това не насилственно и съсѣ гнѣвъ, но като длѣжность, тихомѣ и съсѣ съболѣзнованіе.